[2024] 4 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 2024 ਆਈ. ਐੱਨ. ਐੱਸ. ਸੀ. 287

ਕਿਝੱਕੇ ਵੱਤਾਕੰਡੀਇਲ ਮਾਧਵਨ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਥਰ. ਐੱਲ.ਆਰ.ਐੱਸ.

ਬਨਾਮ

ਥਿਯੁਰਕੁੰਨਾਥ ਮੀਥਲ ਜਾਨਕੀ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2017 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 8616)

09 ਅਪ੍ਰੈਲ 2024

[ਅਨਿਰੁੱਧ ਬੋਸ ਅਤੇ ਸੁਧਾਂਸ਼ੂ ਧੂਲੀਆ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਮੁੱਦਾ

ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਪਤਨੀ ਦਾ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਦੂਜੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਲੜੀ ਰਾਹੀਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਸਿਰਲੇਖ

ਹਿੰਦੂ ਵਿਧਵਾ ਪੁਨਰ ਵਿਆਹ ਐਕਟ, 1856-ਸੈਕਸ਼ਨ 2-ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ-ਪਤਨੀ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜਾ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ-ਦੂਜੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੰਡ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ-ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ-ਸ਼ੁੱਧਤਾਃ
ਆਯੋਜਿਤਃ ਪਤਨੀ ਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ 'ਤੇ, ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ' ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਪਤਨੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ 1910 ਦੇ ਡੀਡ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਿਆ –

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇਕੱਲੀ ਪਤਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਸਾਧਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਸੱਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਪਤੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਬਣੇ ਰਹੇ - ਪਤਨੀ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾ ਹੋਵੇ - ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਦੂਜੇ ਡੀਡ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ - 1910 ਦੇ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੋਰਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਸ਼ਾ ਸੰਪਤੀ ਉੱਤੇ ਸਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਲੀਜ਼ ਡੀਡ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇਸਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੁੰਦੀ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ - ਦੂਜੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ - ਪਰ ਮਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ

ਉਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ - ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਜੇ 1910 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਸੀ - ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਲੀਜ਼ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਤੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 17-19]

ਸਿਰਲੇਖ-ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ-ਆਵਾਜਾਈ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼-ਸੰਪੱਤੀ ਉੱਤੇ ਕਨਵੇਅਰ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾ ਹੋਣਾ-ਸੰਪਤੀ ਉੱਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਃ

ਆਯੋਜਿਤਃ ਜੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਖੁਦ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ' ਤੇ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਡੀਡ ਦੇ ਨਾਲ, ਗ੍ਰਾਂਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਸਾਧਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਜੇ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਐਕਸ-ਫੇਸੀ ਦੱਸਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਨਵੇਅਰ ਦਾ ਇਸ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ-ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕੋਈ ਧਿਰ ਇਸ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 18]
ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ
ਵੇਲਾਮੁਰੀ ਵੈਂਕਟ ਸ਼ਿਵਪ੍ਰਸਾਦ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐੱਲ.ਆਰ.ਐੱਸ ਦੁਆਰਾ। ਬਨਾਮ ਕੋਠੂਰੀ ਵੈਂਕਟੇਸ਼ਵਰਲੂ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐੱਲ.ਆਰ.ਐੱਸ ਦੁਆਰਾ। ਅਤੇ ਹੋਰ [1999] ਸਪਲਾਈ. 4 ਐਸਸੀਆਰ 522: (2000) 2 ਐਸਸੀਸੀ 139-ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.
ਐਕਟ ਦੀ ਸੂਚੀ
ਹਿੰਦੂ ਵਿਧਵਾ ਪੁਨਰ ਵਿਆਹ ਐਕਟ, 1856
ਮੁੱਖ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ
ਹਿੰਦੂ ਵਿਧਵਾ ਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ; ਵੰਡ; ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਹੱਕ ਜਾਂ ਵਿਆਜ; ਲੀਜ਼ ਡੀਡ ਦੀ ਵੈਧਤਾ; ਵੈਧ ਆਵਾਜਾਈ; ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਕ; ਆਵਾਜਾਈ ਦਾ ਡੀਡ. ਤੋਂ ਮਾਮਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ 2017 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 8616
ਐੱਸਏ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਏਰਨਾਕੁਲਮ ਵਿਖੇ ਕੇਰਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 18.01.2008 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ. 1996 ਦਾ 653

[2024] 4 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. ਕਿਝੱਕੇ ਵੱਤਾਕੰਡੀਇਲ ਮਾਧਵਨ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਥਰ. ਐੱਲ.ਆਰ.ਐੱਸ.

ਬਨਾਮ

ਥਿਯੁਰਕੁੰਨਾਥ ਮੀਥਲ ਜਾਨਕੀ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ

ਵੀ. ਚਿਦੰਬਰਸ਼, ਸੀਨੀਅਰ. ਵਕੀਲ, ਏ. ਵੇਨਾਇਆਗਮ ਬਾਲਨ, ਕੇ. ਪੀ. ਰਾਜਗੋਪਾਲ, ਜੈਮੋਨ ਐਂਡਰਿਊਜ਼, ਪਿਓ ਹੈਰੋਲਡ ਜੈਮੋਨ, ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਵਕੀਲ। ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਸੀ. ਕੇ. ਸਾਸੀ, ਜੌਹਨ ਮੈਥਿਊ, ਵਕੀਲ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ.

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ/ਆਦੇਸ਼ ਫ਼ੈਸਲਾ

ਅਨਿਰੁੱਧ ਬੋਸ, ਜੇ.

ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਇਕ ਥੀਅਰ ਕੁੰਨਨਾਥ ਮੀਥਲ ਚੰਦੂ (ਚੰਦੂ) ਵੱਲੋਂ ਵੰਡ ਲਈ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ 8/20 ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ "ਕਿਝਾਕੇ ਵੱਤਾਕੰਡੀ ਐਨ੍ਹਾ ਪੱਟਯਾਥਿਲ ਪੇਰੂਲਾ ਅਸਰੀਕੰਡੀ ਪਸਰੰਬਾ, 6 ਫੁੱਟੀਂ ਕੀ-ਪਾ 37, ਦ-ਵਾ 35" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ੰਕਰਨ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਹਨ। ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਚੰਦੂ ਗਰੱਭਾਸ਼ਯ ਭਰਾ ਹਨ, ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਚਿਰੂਥੇ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੋ ਵਾਰ ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਤੀ ਮਾਧਵਨ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ੰਕਰਨ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮਾਧਵਨ ਦੀ ਮੌਤ ਸਾਲ 1910 ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੌਤ ਦਾ ਸਹੀ ਸਾਲ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਮਾਧਵਨ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਚਿਰੂਥੇ ਨੇ ਨੀਲਕੰਦਨ ਨਾਲ ਦੂਜਾ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ, ਜੋ ਚੰਦੂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸਨ।

2. ਸੂਟ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਸਰਵੇਖਣ ਨੰ. ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਦੇ ਕੋਜ਼ੀਕੋਡ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਇਰਾਵੱਤੂਰ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ 56/8. ਇਹ ਪਾਰਟੀਆਂ ਮਲਾਇਕਾਮਾਲਾ ਸੰਪਰਦਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ, 1956 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ, ਜੋ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਮੱਕਾਥਾਈ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮਿਤਕਸ਼ਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸੋਧਿਆ ਹੋਇਆ ਰੂਪ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਕਾਰਕ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਾਲ 1985 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਰੋਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। 19ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, (i.e. 1900) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਮਾਧਵਨ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੰਗੇਲੀ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ 07.05.1900 ਨੂੰ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦਾ ਇੱਕ ਡੀਡ (ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਬੀ 1) ਚਲਾਇਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ

ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੌਰਗੇਜ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੌਰਗੇਜ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ, ਚਿਰੂਥੇ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇੱਥੇ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੀ ਵੀ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਹਨ ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਓ. ਐਸ. ਨੰ. 157/1985 ਮੁਨਸਿਫ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਪੇਰੰਬਰਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਸ਼ੰਕਰਨ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸਨ।

3. ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਬੀ-1 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਾਡੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਬੰਧਤ ਮੰਚਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿੰਨ ਹੋਰ ਕਾਰਜਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ-20 ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਇੱਕ ਡੀਡ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੰਨਨ ਕੁਝੀਕਨਮ ਡੀਡ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਚਿਰੂਪੁਲਾ ਓਥਿਯੋਥ ਚੇਰਿਆ ਅੰਮਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਅਚੁਥਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚਿਰੂਥੇ, ਨੰਗੇਲੀ (ਮਾਧਵਨ ਦੀ ਮਾਂ) ਅਤੇ ਸ਼ੰਕਰਨ (ਚਿਰੂਥੇ ਦੇ ਪੁੱਤਰ) ਦੁਆਰਾ 14 ਜੁਲਾਈ 1910 ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੰਕਰਨ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾਬਾਲਗ ਸੀ, ਚਿਰੂਥੇ ਨੇ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਚਯੁਤਨ ਵੀ ਨਾਬਾਲਗ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ ਲਈ ਚੈਰੀਆ ਅੰਮਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

4. ਉਸੇ ਦਿਨ 14 ਜੁਲਾਈ 1910 ਨੂੰ, ਚੇਰੂਪੁਲਾ ਚੈਰੀਆ ਅੰਮਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ ਅਚਯੁਤਨ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਚਿਰੂਥੇ ਅਤੇ ਕੁੱਟੀਪੇਰਵਨ ਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ-1 ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਇੱਕ ਵੇਰੂਮਪੱਟਮ ਕੁਝੀਕਨਮ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਧਾਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

5. ਸਾਲ 1925 ਵਿੱਚ, 22 ਜੁਲਾਈ 1925 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ "ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਡੀਡ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ-2 ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੁੱਟੀਪੇਰਵਨ ਨੇ ਚਿਰੂਥੇ ਅਤੇ ਸ਼ੰਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ, ਕੁੱਟੀਪੇਰਵਨ ਅਤੇ ਚਿਰੂਥੇ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਮਾਲੀਏ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਰੁਪਏ. 5/- ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਤੈਅ ਕਰਕੇ ਚੀਰੀਆ ਅੰਮਾ ਤੋਂ ਵਸਤੂ-ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਵੇਰੂਮਪੱਟਮ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈਃ-"ਮੈਂ ਇਸ ਸੰਪਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। 50 ਜਿਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਵਿਚੋਲੇ ਅਤੇ ਓ. ਐੱਸ. 685/1921 ਵਿੱਚ ਪਾਈਓਲੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੁਨਸਿਫ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਚੇਰੂਪੁਲਾ ਓਥਾਯੋਥ ਚੇਰਿਆਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਹਿੱਸਾ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਲਾਗਤ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਲਈ। ਉਕਤ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਹਿੱਸਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੌਂਪਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵੀ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ... "

6. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਕਰਨ ਦੀ ਮੌਤ ਸਾਲ 1956 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਚਿਰੂਥੇ ਦੀ ਮੌਤ ਸਾਲ 1966 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈਃ "ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਦਈ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਦਾਅਵਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈਃ-ਜਾਇਦਾਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਚਿਰੂਥੇਈ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੇਰਿਆਮਾ ਤੋਂ ਵੇਰੂਮਪੱਟਮ ਡੀਡ ਨੰਬਰ 2323/1910 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਕੁੱਟੀਪੇਰਵਨ ਸੀ। 1925 ਵਿੱਚ ਕੁੱਟੀਪੇਰਵਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਚਿਉਰਥੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸ਼ੰਕਰਨ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਿਰੂਥੇਈ ਨੇ 3/4 ਹਿੱਸਾ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ੰਕਰਨ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ 1/4 ਹਿੱਸਾ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ। ਸੰਕਰਨ ਦੀ 1956 ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਅਤੇ ਮਾਂ ਚਿਰੂਥੇਈ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਿਰੂਥੇਈ ਨੇ 16/12 ਸ਼ੇਅਰ ਹਾਸਲ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ 4/20 ਸ਼ੇਅਰ ਹਾਸਲ ਕੀਤੇ। ਚਿਰੂਥੇਈ ਦੀ 1926 ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ 16/20 ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਧੇ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਇਕਲੌਤੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ 8/20 ਸ਼ੇਅਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਜਾਣਗੇ, ਜੋ ਦੂਜੇ ਪੁੱਤਰ ਸ਼ੰਕਰਨ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੇਅਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫਿਕਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨਃ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ 8/20 ਹਰੇਕ ਦੋਸ਼ੀ 3/20 ਸ਼ੇਅਰ ਕਰਦਾ ਹੈ. ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਕਦੇ ਵੀ ਮਾਧਵਨ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਲਗਾਇਆ ਸੀ।

7. ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੰਡ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਜਿਸ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੀ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 24 ਜੂਨ 1996 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁੱਖ ਮੁੱਦਾ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਚਿਰੂਥੇ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ।

ਵਿਸ਼ਾ-ਸੰਪਤੀ ਜਿਸ ਦਾ ਮੁਦਈ ਨੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੀ ਲੜੀ ਰਾਹੀਂ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਅਸੀਂ ਪਿਛਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਚੀਰੂਥੇ ਰਾਹੀਂ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਹੱਕ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਚਿਰੂਥੇ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰਜਿਸਟਰਡ ਲੀਜ਼ ਡੀਡ ਨੰਬਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 2329/10 (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ-1) ਕੁੱਟੀਪੇਰਵਨ, ਜੋ "ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ-1" ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ, ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਚਿਰੂਥੇ ਅਤੇ ਸ਼ੰਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾ-ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿਆਹ ਰਾਹੀਂ ਚਿਰੂਥੇ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਉਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ 22 ਜੁਲਾਈ 1925 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 07 ਮਈ 1900 ਦੇ ਮੌਰਗੇਜ ਡੀਡ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਮਾਧਵਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਨੰਗੇਲੀ ਸਨ ਜੋ ਜੈਨਮ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਧਾਰਕ ਸਨ ਅਤੇ ਮੌਰਗੇਜ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸਬਜੈਕਟ-ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਸੀ।

8. ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ 22 ਜੁਲਾਈ 1925 ਦਾ ਡੀਡ ਮੌਰਗੇਜ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਚਿਰੁਥੀ ਕੋਲ ਲੀਜ਼ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। 9. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਚਿਰੂਥੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨੀਲਕੰਦਨ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰੇਗੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਵਿਧਵਾ ਪੁਨਰ ਵਿਆਹ ਐਕਟ, 1856 ("1856 ਐਕਟ") ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਸੀ। 1856 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈਃ " ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤੀ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪੁਨਰ ਵਿਆਹ ਉੱਤੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਲਈਃ ਉਹ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤੀ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਸੀਅਤ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਅਜਿਹੀ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਹਿੱਤ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਪੁਨਰ ਵਿਆਹ ਉੱਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀਃ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤੀ ਦੇ ਅਗਲੇ ਵਾਰਸ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਉੱਤੇ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਇਸ ਉੱਤੇ ਸਫਲ ਹੋਣਗੇ।

10. ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ-20 ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕਿ ਦੋ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਲ 1910 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ 1856 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚਿਰੂਥੀ ਦਾ ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਤੀ ਮਾਧਵਨ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਸਿਰਫ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ (ਚੰਦੂ) ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਵੰਡ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੰਕਰਨ ਦਾ ਗਰੱਭਾਸ਼ਯ ਭਰਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਿਰੂਥੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਨੀਲਕੰਦਨ ਨਾਲ ਦੂਜਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਗੁਆ ਦਿੱਤੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਵੇਲਾਮੁਰੀ ਵੈਂਕਟ ਸ਼ਿਵਪ੍ਰਸਾਦ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐੱਲ.ਆਰ.ਐੱਸ ਦੁਆਰਾ। - ਬਨਾਮ-ਕੋਠੂਰੀ ਵੈਂਕਟੇਸ਼ਵਰਲੂ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐੱਲ.ਆਰ.ਐੱਸ ਦੁਆਰਾ। ਅਤੇ ਹੋਰ [(2000) 2 ਐਸਸੀਸੀ 139], ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈਃ

"17. ਇਸ ਲਈ, 1856 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਬਹੁਤ ਖਾਸ ਹੈ ਕਿ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ਼ਬਦ "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਮਰ ਗਈ ਸੀ" (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) ਕਾਫ਼ੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਹਿੱਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਗੁਆ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਤੀ ਦੇ ਅਗਲੇ ਵਾਰਸ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਨਤਾ ਹੈ।
11. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੰਜ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨਃ
ਏ) ਕੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ 1 ਅਤੇ ਏ 20 ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ?
ਬੀ) ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ 1, ਏ 2, ਏ 20, ਅਤੇ ਬੀ 1 ਤੇ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਸੀ?
ਸੀ) ਕੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ 1 ਅਤੇ ਏ 20 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਆਧਾਰ' ਤੇ ਅਸਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 90 ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ?
ਡੀ) ਕੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ 1 ਅਤੇ ਏ 20 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਠਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੇ?

ਹ) ਕੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਬੇਦਖਲੀ ਅਤੇ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ?

12. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਚਿਰੂਥੇ ਨੇ 1856 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣਾ ਦੂਜਾ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਮਾਧਵਨ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ 14 ਜੁਲਾਈ 1910 ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਜਾਂ' ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਚੰਦੂ (ਮ੍ਰਿਤਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿਸ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

13. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਤਿੰਨ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਬੀ-1 ਮਿਤੀ 7 ਮਈ 1900 (ਮੌਰਗੇਜ ਡੀਡ) ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ-20 ਮਿਤੀ 14 ਜੁਲਾਈ 1910 ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚਿਰੂਥੇ, ਨੰਗੇਲੀ ਅਤੇ ਸ਼ੰਕਰਨ (ਚਿਰੂਥੇ ਦੁਆਰਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾਬਾਲਗ ਸੀ) ਨੇ ਚੇਰੂਪੁਲਾ ਓਥਿਓਥ ਚੇਰਿਆ ਅੰਮਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਅਚੁਥਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼-ਰਾਈਟ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਚਿਰੂਥੇ ਅਤੇ ਕੁੱਟੀਪੇਰਵਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੇਰੂਮਪੱਟਮ ਕੁਝੀਕਨਮ ਡੀਡ ਵੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੌਥੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ-2 ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੁੱਟੀਪੇਰਵਨ ਨੇ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਚਿਰੂਥੇ ਅਤੇ ਸ਼ੰਕਰਨ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ' ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

14. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ 14 ਜੁਲਾਈ 1910 ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਜੀਬ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਉੱਤੇ ਵੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਰਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।

15. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਚਿਰੂਥੇ ਨੂੰ 1856 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਰਹੂਮ ਪਹਿਲੇ ਪਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾਃ "10. ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਾਧਵਨ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ' ਤੇ 1910 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ੰਕਰਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਚਿਰੂਥੇਈ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਿੱਜੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਧਵਨ ਦੀ ਮੌਤ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਮਹਿਲਾ ਸੰਪਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਐਕਟ, 1937 ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1937 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ,

ਚਿਰੂਥੇਈ ਨੇ ਨੀਲਕੰਤਨ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਿੰਦੂ ਵਿਧਵਾ ਮੁੜ ਵਿਆਹ ਐਕਟ, 1856 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੁਆਰਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਸ਼ਿਵਪ੍ਰਸਾਦ ਵੀ. ਵੈਂਕਟੇਸ਼ਵਰਾਲੂਃ 2000 (1) ਕੇਐਲਟੀ ਐਸਐਨ 11 (ਐਸਸੀ) ਅਤੇ ਧਰਮਰਾਜਨ ਵੀ. ਨਾਰਾਇਣਨਃ 2000 (2) ਕੇਐਲਟੀ 895 ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਅਟੁੱਟ ਰਹੀ ਹੋਵੇ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ 1 ਅਤੇ ਏ 20 1910 ਵਿੱਚ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਏ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵਵਰਤੀ, ਸ਼ੰਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ, ਜੋ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖ ਰਹੇ ਸਨ, ਨੇ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ। ਜੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ. ਏ 20 ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਬਾਈਡਿੰਗ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਿਆਹ 'ਤੇ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖ਼ਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ. ਏ 1 ਅਤੇ ਏ 20 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਮੌਜੂਦ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ, ਅਰਥਾਤ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ 1, ਏ 2 ਅਤੇ ਏ 20 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਹੁੰਦੀ।

16. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਉਲਟ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਬਣ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਉਸ ਪਹਿਲੂ' ਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ।

17. 1900 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਤਿੰਨ ਕਾਰਜਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮਾਧਵਨ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਚਿਰੂਥੇ ਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ 1856 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 14 ਜੁਲਾਈ 1910 ਦੇ ਡੀਡ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮਾਧਵਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਚਿਰੂਥੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ-20). ਪਰ ਇਹ ਇਕੱਲਾ ਚਿਰੂਥੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਸਾਜ਼ ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਸੀ, ਇਹ ਨੰਗੇਲੀ ਅਤੇ ਸ਼ੰਕਰਨ (ਚਿਰੂਥੇ ਦਾ ਪੁੱਤਰ) ਵੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਧਵਨ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਰਿਹਾ ਸੀ। (ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ). ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਾਧਵਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ

ਲੀਜ਼ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਚਿਰੂਥੇ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਓ, ਇਹ ਇਸ ਦੇ ਅਸਲ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰ ਵਿੱਚ ਨੰਗੇਲੀ ਅਤੇ ਸ਼ੰਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਅਸੀਂ ਲੀਜ਼ ਡੀਡ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ-20 ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਆਵਾਜਾਈ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ ਨਤੀਜਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ-1 ਨੰਬਰ 2329/1910 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਚਿਰੂਥੇ ਅਤੇ ਕੁੱਟੀਪੇਰਵਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਗਲਤ ਹੋਣ ਲਈ. ਇਹ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਅਸਧਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਜ ਜਾਇਜ਼ ਹਨ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਮੂਲ ਤਰਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸੰਪਤੀ ਉੱਤੇ ਚਿਰੂਥੇ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਇਸ ਤਰਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੁਕਸ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।

18. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਰੀ-ਲੀਜ਼ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਚੇਰੂਥੀ ਨੂੰ 14 ਜੁਲਾਈ 1910 ਨੂੰ ਲੀਜ਼ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਬਣਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਡੀਡ ਦੀ ਹੋਂਦ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ (ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਚਿਰੂਥੇ) ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਜੇ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਐਕਸ-ਫੇਸੀ ਦੱਸਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਨਵੇਅਰ ਦਾ ਇਸ ਉੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖਾਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਧਿਰ ਇਸ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਚਿਰੂਥੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਲੀਜ਼ ਦੇ ਦੂਜੇ ਡੀਡ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ-1). ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹਾਂ ਕਿ 14 ਜੁਲਾਈ 1910 ਦੇ ਡੀਡ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੋਰਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ-20). ਪਰ ਵਿਸ਼ਾ ਸੰਪਤੀ ਉੱਤੇ ਸਹੀ ਹੱਕ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਲੀਜ਼ ਡੀਡ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇਸਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੁੰਦੀ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਜੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਖੁਦ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪਤੀ' ਤੇ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਡੀਡ ਦੇ ਨਾਲ, ਗ੍ਰਾਂਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਸਾਧਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ-20 ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ

ਮਾਧਵਨ ਦੇ ਦੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ-20 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੰਚਾਰਯੋਗ ਸਿਰਲੇਖ, ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਵਿਆਜ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਡਿੱਗਦਾ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ-1 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਉਸ ਨੂੰ ਜੋ ਵਾਪਸ ਮਿਲਿਆ ਉਹ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਤੀ ਮਾਧਵਨ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਲੀਜ਼ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ-1) ਵੀ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਲ 1925 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਰੀ-ਲੀਜ਼ ਡੀਡ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ-2 ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਸੀ, ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਕੁੱਟੀਪੇਰਵਨ ਦਾ ਹੱਕ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ-1 ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵੀ ਬਾਰਾਂ ਸਾਲ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁੱਟੀਪੇਰਵਨ, ਇੱਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

19. ਮੁਦਈ (ਹੁਣ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਜੋਂ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ) ਨੇ ਚਿਰੂਥੇ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਚਿਰੂਥੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੂਜੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ' ਤੇ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਦੂਜਾ, ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ, ਜੇ 1910 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਲੀਜ਼ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਏ-1) ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੂਲ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਚਿਰੂਥੇ ਅਤੇ ਨੀਲਕੰਦਨ ਦੇ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਵੇਗੀ।

20. ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਭੰਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ (ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ) ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

21. ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹੈੱਡਨੋਟਃ ਨਿਧੀ ਜੈਨ

ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾਃ ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Advocate Shifa Kler